

Αθήνα, 28 Μαΐου 2012

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ & ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ & ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ &
ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Δ΄ – Αξιολόγησης Δικαστικών Αποφάσεων

Ταχ. Δ/ση: Καρ. Σερβίας
Ταχ. Κωδ.: 101 84, Αθήνα
Πληροφορίες: Μπούρα Αθανασία
Τηλ. 210-3375881
Fax: 210-3375041

ΠΟΛ 1129

ΘΕΜΑ: «Κοινοποίηση ορισμένων διατάξεων σχετικά με τη διοικητική δίκη και τροποποιήσεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας που περιλαμβάνονται στο ν. 4055/2012 και παροχή οδηγιών σχετικά με την εφαρμογή τους»

Με τις διατάξεις των άρθρων 40 έως 66 του ν. 4055/2012 ΦΕΚ Α΄ 51/12-2-2012 «Για τη δίκαιη δίκη και την εύλογη διάρκεια αυτής» επιχειρείται η συμπλήρωση και βελτίωση του πρόσφατα θεσπισθέντος πλαισίου (σχετ. η ΠΟΛ.1192/8.9.2011), ώστε, τόσο τα δικαιώματα και συμφέροντα των πολιτών, όσο και οι απαιτήσεις του Δημοσίου, να εκδικάζονται μέσα σ' εύλογη προθεσμία. Μεταξύ άλλων τροποποιήσεων που εισάγονται (σε διατάξεις του Α.Κ., του Κ.Πολ.Δ., του Π.Κ., του ΚΕΔΕ, του Πτωχευτικού Κώδικα κλπ.), είναι και αυτές του Γ΄ Μέρους, με έναρξη ισχύος από τις 2 Απριλίου 2012, τις οποίες σας κοινοποιούμε και παρακαλούμε για την εφαρμογή τους σύμφωνα με τις παρεχόμενες οδηγίες:

1. Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄ (άρθρο 40) συμπληρώνεται η ρύθμιση του θεσμού της «πρότυπης δίκης», που εισήχθη για πρώτη φορά με τις διατάξεις του αρθ.1 του ν. 3900/2010 και ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα σχετικά με την εισαγωγή προς εκδίκαση από το Συμβούλιο της Επικρατείας υποθέσεων γενικότερου ενδιαφέροντος με συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων, για τις οποίες έχει ασκηθεί προσφυγή στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και:

α) Προβλέπεται παράβολο ύψους 300 ευρώ για την σχετική αίτηση προς την Τριμελή Επιτροπή του ΣτΕ, η απόφαση της οποίας δημοσιεύεται σε δυο ημερήσιες εφημερίδες.

β) Ορίζεται ρητά, ότι η αναστολή εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων ενώπιον διοικητικών δικαστηρίων - στις οποίες τίθεται ζήτημα που έχει αχθεί απευθείας ενώπιον του ΣτΕ - δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία (αίτηση αναστολής- προσωρινή διαταγή).

γ) Μετά δε την επίλυση του υπό κρίση ζητήματος από το ΣτΕ (σημειωτέον ότι στην δίκη ενώπιόν του μπορεί να παρέμβει οποιοσδήποτε διάδικος σε σχετική εκκρεμή δίκη), οι υποθέσεις - των οποίων έχει ανασταλεί η εκδίκαση ενώπιον των αρμοδίων

τακτικών δικαστηρίων και στις οποίες τίθεται μόνο το εν λόγω ζήτημα ή άλλοι λόγοι που είναι προφανώς απαράδεκτοι ή αβάσιμοι - κρίνονται κατ' αρχήν σε Συμβούλιο.

δ) Παρέχεται όμως η δυνατότητα να εισαχθούν και στο ακροατήριο, (μετά από σχετικό αίτημα διαδίκου), αλλά με διπλασιασμό της δικαστικής δαπάνης, εφόσον το δικαστήριο κρίνει σύμφωνα με όσα έκανε δεκτά το Συμβούλιο της Επικρατείας.

2. Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' (άρθρα 41 έως 46) αντικαθίστανται ή συμπληρώνονται διατάξεις σχετικές με τις διαφορές ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας (π.δ. 18/1989) που δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία για τις υπηρεσίες μας. Επισημαίνουμε όμως τις διατάξεις του άρθρου 43, σύμφωνα με τις οποίες, στις δίκες ενώπιον του ΣτΕ προβλέπεται η συναγωγή τεκμηρίου ομολογίας για τους πραγματικούς ισχυρισμούς του αιτούντος, αν αναβληθεί η συζήτηση υπόθεσης λόγω μη αποστολής φακέλου από τη Διοίκηση, αφού, η ιδιαίτερα μεγάλη καθυστέρηση και η μη έγκαιρη αποστολή του φακέλου, αποδεδειγμένα είναι σημαντικός παράγοντας παράτασης της εκκρεμοδικίας. Σύμφωνα δε και με την νομολογία, το δικαστήριο δεν είναι υποχρεωμένο να εκδώσει προδικαστική απόφαση για να συναγάγει τεκμήριο ομολογίας.

3. Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ' (άρθρα 47 έως 52) αντικαθίστανται ή συμπληρώνονται διατάξεις του «Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας» (ν.2717/1999), που αφορούν τις διαφορές ουσίας. Ειδικότερα:

α. Με το άρθρο 47 ορίζεται η κατ' εξαίρεση σε α' βαθμό εκδίκαση των φορολογικών και τελωνειακών διαφορών από το Μονομελές Πρωτοδικείο, εφόσον δεν υπερβαίνουν τις 150.000 € (μέχρι σήμερα ήταν αρμοδιότητα των Τριμελών) και παραμένει η αρμοδιότητα του Εφετείου για την εκδίκαση σε πρώτο και τελευταίο βαθμό των διαφορών με αντικείμενο μεγαλύτερο του ποσού αυτού.

Ορίζεται επίσης, ειδικά για τις κατ' άρθρο 216 ΚΔΔ διαφορές του ΚΕΔΕ, ότι η αρμοδιότητα στον α' βαθμό παραμένει στο Μονομελές Πρωτοδικείο και στον β' Βαθμό στο Τριμελές Εφετείο, αλλά αυξάνεται από τις 20.000€ στις 60.000€ η αρμοδιότητα παραλλήλως του Μονομελούς Εφετείου να δικάζει σε β' βαθμό τις διαφορές από τέτοιες απαιτήσεις. Σημειωτέον ότι τα ανωτέρω ισχύουν και για τις εκκρεμείς υποθέσεις προ της 2ας Απριλίου 2012, για τις οποίες δεν έχει οριστεί δικάσιμος και άρα οι σχετικοί φάκελοι, κατ' άρθρο 149 ΚΔΔ, θα διαβιβάζονται στο εξής από τις φορολογικές αρχές στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο αναλόγως.

β. Προκειμένου να καθίσταται ευχερής η ομαδοποίηση των όμοιων και σχετικών υποθέσεων και η διευκόλυνση της γραμματείας των διοικητικών δικαστηρίων, όπως και του προέδρου του αρμοδίου Τμήματος για τη χρέωσή τους στον ίδιο δικαστή, με τις διατάξεις του εδαφίου α' της παρ.1 του άρθρου 48 εισάγεται η υποχρέωση, το ένδικο βοήθημα ή μέσο που κατατίθεται, να συνοδεύεται από συνοπτική έκθεση (μέχρι 200 λέξεις) των τιθέμενων νομικών ζητημάτων. Με τον τρόπο αυτό θα επισημαίνονται με μεγαλύτερη ευκολία και οι υποθέσεις που πρέπει να συζητούνται σε Συμβούλιο, ώστε να μειωθεί αποτελεσματικά ο χρόνος εκκρεμοδικίας (τα αυτά ισχύουν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 και για τα δικόγραφα ενώπιον του ΣτΕ). Η παραπάνω υποχρέωση σύνταξης συνοπτικής έκθεσης δεν καταλαμβάνει την αίτηση αναστολής.

Επίσης σύμφωνα με την διάταξη του εδαφίου β' της ίδιας παραγράφου προβλέπεται η έκδοση απόφασης της Γενικής Επιτρόπου της Επικρατείας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων σχετικά με το περιεχόμενο της έκθεσης αυτής, η οποία επί

του παρόντος δεν έχει εκδοθεί, οπότε οι υπηρεσίες μας, κατά περίπτωση και κατά την κρίση τους θα συντάσσουν την έκθεση αυτή και θα την συνυποβάλλουν κατά την κατάθεση του ενδίκου μέσου.

Τονίζεται ότι η μη υποβολή της εν λόγω εκθέσεως έχει ως συνέπεια για τον υπόχρεο διάδικο (δηλ. και για το Δημόσιο, όταν καταθέτει το σχετικό δικόγραφο χωρίς αυτή) τη μη επιδίκαση δικαστικής δαπάνης υπέρ αυτού αν νικήσει ή την καταβολή 3πλάσιων δικαστικών εξόδων αν ηττηθεί.

γ. Με ανάλογη συμπλήρωση των διατάξεων των άρθρων 48,126 και 195 του ΚΔΔ αντίστοιχα το άρθρο 49 εισάγει στο εξής τη δυνατότητα και της ηλεκτρονικής επίδοσης (από πλευράς ιδιωτών, δημοσίου και δικαστηρίων), της ηλεκτρονικής κατάθεσης ενδίκων βοηθημάτων και μέσων, καθώς και της ηλεκτρονικής κοινοποίησης των δικαστικών αποφάσεων, υπό την προϋπόθεση όμως της προηγμένης ηλεκτρονικής υπογραφής και για αυτό επί του παρόντος δεν μπορεί να εφαρμοστεί από της πλευράς των Φορολογικών Αρχών, αν δεν υπάρξει πρωτίστως η απαιτούμενη υποδομή και ακολούθως πρόβλεψη για την διασφάλιση - εκτός των άλλων - και του φορολογικού απορρήτου, καθώς και των προσωπικών δεδομένων.

Όμως, προς αυτή την κατεύθυνση, είναι ιδιαίτερης σημασίας η παράγραφος 4 του ως άνω άρθρου 49 με την οποία αντικαταστάθηκε η παράγραφος 2 του άρθρου 55 του ΚΔΔ και πλέον η θυροκόλληση εγγράφων θα γίνεται εντός αδιαφανούς και σφραγισμένου φακέλου, προκειμένου να αποφεύγεται η παραβίαση του φορολογικού απορρήτου και των προσωπικών και ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων (σχετική και η με αριθμό 453/2011 Γνωμοδότηση Α' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που έγινε δεκτή από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών). Κατά συνέπεια για επιδόσεις που θα γίνουν από τις 2 Απριλίου τρέχοντος έτους και εντεύθεν, να ληφθεί μέριμνα για τη χορήγηση τέτοιων φακέλων στα όργανα της επίδοσης (επιμελητές της υπηρεσίας ή δικαστικούς επιμελητές), ώστε, αν δεν ανευρίσκεται ο προς τον η επίδοση, να θέτουν τα προς επίδοση έγγραφα εντός σφραγισμένου και αδιαφανούς φακέλου στον οποίο θα αναγράφονται μόνο τα στοιχεία της επιδίδουσας Υπηρεσίας και του προσώπου στο οποίο γίνεται η κοινοποίηση και να προβαίνουν ακολούθως στην θυροκόλληση κατά τα προβλεπόμενα.

δ. Άρθρο 50: Προστίθεται περίπτωση ε' στην παράγραφο 1 του αρ.142 του ΚΔΔ για την κατάργηση της εκκρεμούς δίκης ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων (για την οποία δεν έχει ορισθεί δικάσιμος), εφόσον επιτευχθεί δικαστικός συμβιβασμός του Ν.4600/1966, με πράξη του Προέδρου του Συμβουλίου ή του δικαστή, και δεν απαιτείται πλέον η παράσταση των διαδίκων στο ακροατήριο (το αντίστοιχο είχε θεσπιστεί, αλλά μόνο για την διοικητική επίλυση, με τις διατάξεις του ν.3900/2010).

ε. Με το άρθρο 51 αντικαθίσταται το άρθρο 126 Α' του ΚΔΔ και στο εξής: (Ι) έχει την δυνατότητα το δικαστήριο, όχι μόνο να απορρίπτει τα προφανώς απαράδεκτα και αβάσιμα ένδικα βοηθήματα και μέσα αλλά και να κάνει δεκτά τα προδήλως βάσιμα εν συμβουλίω (για να αποφεύγονται οι καθυστερήσεις στον προσδιορισμό των υποθέσεων και της συζήτησης το ακροατήριο, οι αναβολές κλπ).

Προϋπόθεση για να εξετασθεί το αίτημα (και να μην απορριφθεί ως απαράδεκτο) είναι να νομιμοποιηθεί ο δικηγόρος που το υπογράφει και να προσκομισθεί το αποδεικτικό καταβολής του αναλογικού παραβόλου. Ακολούθως εισάγεται για συζήτηση στο Συμβούλιο και λαμβάνεται απόφαση, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή

είναι ομόφωνη (στην περίπτωση τριμελούς σύνθεσης) και ότι έχει γίνει αποστολή του φακέλου από την Διοίκηση, αλλιώς η υπόθεση συζητείται κανονικά στο ακροατήριο.

(II) Περαιτέρω, δίνεται η δυνατότητα σε αυτόν που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο να αμφισβητήσει απορριπτική απόφαση του Συμβουλίου εντός 60 ημερών από την κοινοποίηση και πάντως όχι μετά πάροδο 18 μηνών από την έκδοση και - καταβάλλοντας 3πλάσιο παράβολο (2% X 3 στις φορολογικές δίκες) - να ζητήσει συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο, οπότε και παύει να ισχύει η απόφαση του Συμβουλίου.

(III) Αν μέσα στην ανωτέρω προθεσμία δεν αμφισβητηθεί η απόφαση του Συμβουλίου, με πράξη του προέδρου του οικείου Τμήματος ή του δικαστή της μονομελούς σύνθεσης, διαπιστώνεται η άπρακτη πάροδος της προβλεπόμενης προθεσμίας και μόνο μετά την σύνταξη της παράγει έννομα αποτελέσματα η απόφαση του Συμβουλίου. Επισημαίνεται λοιπόν, ότι στο μεσοδιάστημα (από την έκδοση της απόφασης μέχρι την σύνταξη της πράξης του προέδρου) δεν ισχύει η απόφαση και η φορολογική αρχή δεν μπορεί και δεν πρέπει να εκτελέσει την εν λόγω απόφαση.

Αν η πράξη αυτή δεν γνωστοποιηθεί με κάποιο τρόπο στις υπηρεσίες σας, θα πρέπει αμέσως μετά την πάροδο του 60ημέρου να απευθύνετε σχετικό έγγραφο στο αρμόδιο δικαστήριο, με το οποίο να ζητάτε να πιστοποιηθεί η σύνταξη της ως άνω πράξης ή να σας αποσταλεί, και σε κάθε περίπτωση να ζητείται η έκδοσή της, προκειμένου να αποκτήσει ισχύ η απόφαση του Συμβουλίου και να εκτελεστεί σχετικά.

Αν το Δημόσιο-Φορολογική Αρχή υποβάλλει το σχετικό αίτημα, καταβάλλει ομοίως το 3πλάσιο παράβολο που αναλογεί στον φορολογούμενο (κατ' εξαίρεση όσων μέχρι σήμερα ισχύουν) και το οποίο μπορεί να καταπίπτει υπέρ του φορολογουμένου.

Αν και στο ακροατήριο επικυρωθεί η απόφαση που ελήφθη σε Συμβούλιο, ο διάδικος που προκάλεσε τη δίκη καταδικάζεται επιπλέον και στην καταβολή πενταπλάσιας δικαστικής δαπάνης από την εκάστοτε προβλεπόμενη, (εφόσον το διατακτικό της απόφασης αυτής είναι ίδιο κατά τα ουσιώδη σημεία του με αυτό της απόφασης σε Συμβούλιο).

στ. Με το άρθρο 52 τροποποιούνται οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 189 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, με σκοπό να καταστεί ταχύτερη η έκδοση της δικαστικής απόφασης και προβλέπεται ότι ο δικαστής που έχει την ευθύνη της σύνταξής της, αναλαμβάνει υποχρεωτικά την ηλεκτρονική επεξεργασία της σε όλες τις φάσεις, χωρίς πλέον να χρειάζεται η καθαρογραφή της εκ μέρους της γραμματείας.

4. Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Δ' (άρθρα 53 έως 60) εισάγεται ένδικο βοήθημα για την επιδίωξη αποκατάστασης της βλάβης από την αδικαιολόγητη καθυστέρηση εκδίκασης διοικητικής διαφοράς, και ρυθμίζεται η άσκησή του και οι προϋποθέσεις και συνέπειες της αποδοχής του (άρθρα 53 έως 58), καθώς και η δυνατότητα να ζητηθεί επίσπευση της εκδίκασης (άρθρα 59, 60). Ειδικότερα:

α. Η αίτηση για δίκαιη ικανοποίηση δεν μπορεί να ασκηθεί από το ελληνικό δημόσιο, αφού στρέφεται κατ' αυτού (άρθρο 53).

β. Με το άρθρο 54 ορίζεται ο αρμόδιος δικαστικός σχηματισμός για εκδίκαση της αίτησης.

γ. Με το άρθρο 55, καθορίζεται η ειδικότερη διαδικασία εφαρμογής της προαναφερόμενης ρύθμισης και συγκεκριμένα ότι : (i) η αίτηση ασκείται εντός προθεσμίας έξι μηνών από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης, για την οποία ο αιτών παραπονείται ότι υπήρξε υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης και κατατίθεται στη γραμματεία του εκδόντος την απόφαση δικαστηρίου (ii) ο αιτών δίκαιη ικανοποίηση μπορεί να είναι οποιοσδήποτε διάδικος, τόσο ηττηθείς όσο και νικήσας (iii) η αίτηση πρέπει να υποβληθεί για κάθε βαθμό δικαιοδοσίας ξεχωριστά (iv) ορίζεται ως κανόνας ότι η αίτηση υπογράφεται από δικηγόρο και με τον τρόπο αυτό επιταχύνεται η έκδοση απόφασης, εφόσον περιορίζεται ο κίνδυνος εμφιλοχώρησης ασαφειών ή σφαλμάτων (v) για την κατάθεση της αίτησης προβλέπεται η καταβολή παραβόλου, του οποίου το ύψος καθορίζεται στο ποσό των 200 Ευρώ.

δ. Με τις διατάξεις του άρθρου 56, προβλέπεται η διαδικασία συζήτησης της αίτησης ενώπιον του ΣτΕ, του Προέδρου Εφετών ή του Προέδρου Πρωτοδικών αναλόγως . Η υπόθεση προσδιορίζεται για συζήτηση το αργότερο εντός 5 μηνών από την ημέρα κατάθεσης της αίτησης και η διοίκηση πρέπει να αποστείλει τις απόψεις της και τον σχετικό φάκελο 15 τουλάχιστον μέρες προ της ορισθείσας ημερομηνίας συζήτησης. Το ελληνικό δημόσιο απαντά επί των προβαλλόμενων ισχυρισμών για την υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης, επικαλούμενο οποιοδήποτε στοιχείο κρίνει αναγκαίο και κρίσιμο καθώς και τη δικονομική συμπεριφορά του αιτούντος (πολυπλοκότητα της υποθέσεως, διακύβευμα για τον αιτούντα κ.α.). Για να θεμελιώσει την μη υπαίτια καθυστέρηση από την πλευρά της η φορολογική αρχή, πρέπει να κάνει συγκεκριμένη αναφορά για την έγκαιρη σύνταξη και αποστολή των απόψεων της Διοίκησης στην Γραμματεία του Δικαστηρίου, καθώς και ότι δεν προκλήθηκε αναβολή εκδίκασης εκ του λόγου αυτού.

Προκειμένου στο εξής να μην γίνεται υπέρβαση της εύλογης διάρκειας των διαδικασιών ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων (που αποτελεί παραβίαση της ΕΣΔΑ, γεγονός για το οποίο έχει υπάρξει νομολογία από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου), εισήχθη και η πρόβλεψη για μη χορήγηση αναβολής σε περίπτωση μη αποστολής των απόψεων του Δημοσίου (από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού), οπότε και η αίτηση συζητείται λαμβανομένων υπόψη μόνο των προσκομισθέντων από τον αιτούντα στοιχείων. Κατά της σχετικής απόφασης, που δημοσιεύεται εντός δύο μηνών, δεν ασκείται ένδικο μέσο.

ε. Το δικαστήριο αποφαινεται, αν πρέπει να επιδικαστεί ποσό για τη δίκαιη ικανοποίηση συνεκτιμώντας τους ισχυρισμούς και την συμπεριφορά των διαδίκων, δεδομένου ότι η καθυστέρηση της δίκης αποτελεί μαχητό τεκμήριο ότι υπήρξε βλάβη (άρθρο 57) και σε καταφατική περίπτωση (δηλ. αν γίνει δεκτή η αίτηση) επιβάλλονται στο Δημόσιο και τα έξοδα του πληρεξούσιου δικηγόρου. Σε αντίθετη περίπτωση (απόρριψη ως απαραδέκτου ή αβασίμου της αίτησης), μπορεί να επιβληθεί υπέρ του δημοσίου ποσό έως το 5πλάσιο του παραβόλου ή έως και το 10πλάσιο.

στ. Η είσπραξη του ανωτέρω ποσού σε βάρος του Δημοσίου, αν δεν γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις περί εντάλματος πληρωμής, μπορεί να επιτευχθεί και με αναγκαστική εκτέλεση, δηλ. με κατάσχεση της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου (άρθρο 58).

ζ. Με το άρθρο 60 προστίθεται άρθρο 127Α στον Κώδικα Διοικ. Δικονομίας (ΚΔΔ) και παρέχεται η δυνατότητα στους διαδίκους (δηλ. και στη Φορολογική Αρχή), να ζητήσουν την επιτάχυνση εκδίκασης κάποιας υπόθεσης - μόνο όμως για όσα ένδικα βοηθήματα ή μέσα κατατίθενται ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων

μετά την 16η Σεπτεμβρίου 2012 – και εφόσον αυτά δεν έχουν συζητηθεί για διάστημα μεγαλύτερο των 24 μηνών από την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου (τα αυτά ισχύουν για τις ενώπιον του ΣτΕ εισαγόμενες υποθέσεις, σύμφωνα με την πρόβλεψη του προηγούμενου άρθρου 59).

Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή ο διευθύνων δικαστής, εξετάζοντας την ως άνω αίτηση, μπορεί να ορίζει συντομότερη δικάσιμο και πάντως η υπόθεση προσδιορίζεται υποχρεωτικά εντός εξαμήνου από την κατάθεση της εν λόγω αίτησης και επιτρέπεται η αναβολή της μόνο μία φορά για σπουδαίο λόγο.

5. Επειδή με τις νέες ρυθμίσεις δίνεται η δυνατότητα στα δικαστήρια (τόσο στο το ΣτΕ, όσο και στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια κατ' άρθρο 126 Α' ΚΔΔ) όχι μόνο να απορρίπτουν τα προφανώς απαράδεκτα και αβάσιμα ένδικα βοηθήματα αλλά και να κάνουν δεκτά τα προδήλως βάσιμα εν συμβουλίω, αλλά και επειδή παρέχεται και η δυνατότητα στους διαδίκους (παρ.6 άρθρου 51 του παρόντος), να ζητήσουν την εισαγωγή τους στο ακροατήριο, όταν δεν δέχονται την απόφαση του Συμβουλίου, με τις διατάξεις του άρθρου 65 ορίζεται η διαδικασία, ώστε το Δημόσιο και εν προκειμένω η Φορολογική Αρχή να απεκδύεται της δυνατότητας αυτής και να μην ζητείται περαιτέρω συζήτηση κάποιων υποθέσεων στο ακροατήριο (για τις οποίες η κρίση του Συμβουλίου δεν ήταν θετική ή πλήρως ικανοποιητική για τις απαιτήσεις του Δημοσίου).

Η αρμοδιότητα αυτή παραχωρείται στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (που από το νόμο έχει την αρμοδιότητα να επιλαμβάνεται για την παροχή νομικής κάλυψης στο στενό δημόσιο τομέα και λοιπές αρχές, οργανισμούς και νομικά πρόσωπα).

Κατά συνέπεια, η κρίση για το εάν μια απόφαση συμβουλίου επί φορολογικής διαφοράς κρίνεται σκόπιμο και συμφέρον να οδηγηθεί στο ακροατήριο, είναι στην αποκλειστική αρμοδιότητα του ΝΣΚ, ο πρόεδρος του οποίου μέχρι τις 2 Ιουλίου 2012, θα εκδώσει την προβλεπόμενη απόφαση για την διαδικασία αυτή και για την οποία θα ενημερωθείτε σχετικά εν ευθέτω χρόνω.

6. Τέλος με τις διατάξεις του άρθρου 66 καταργούνται όλες οι αδικαιολόγητες ειδικές διατάξεις για την δικαστική προστασία κατά των πράξεων επιβολής διοικητικών κυρώσεων και υπάγονται πλέον οι διαφορές αυτές στις διατάξεις του ΚΔΔ, οπότε θα εκδικάζονται στο εξής μόνο ως διαφορές ουσίας από τα κατά τόπον αρμόδια πρωτοδικεία (η ως άνω ρύθμιση δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την ισχύ του νόμου υποθέσεις).

Ακριβές Αντίγραφο
Η Προϊσταμένη της Γραμματείας

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΝΙΑΣ